

ARNHEMISCHE COURANT.

Donderdag

12 September.

**De grondwet vervalten zijnde, moet er tusschen de
natie en de koning een nieuwe grondwet
worden gemaakt; maar kerleeft er geen
vroegere regeringsvorm.**

Het *Handelsblad* van vrijdag, den zesden dezer, behelst weder een artikel tegen den heer DONKER CURTIUS. Het schijnt zijne toevlugt te willen nemen tot personaliteiten, en geen kans ziende om argumenten te wederleggen, de zaak zoodanig te willen verwarren, dat het publiek den waren stand derzelve niet oeg verliezen zou.

Waarom thans uitgevaren tegen den heer DONKER CURTIUS, nu hij zegt: *Wat zou de heer van Oranje-Nassau, nu hij zegt, dat de grondwet van 1815, vóór de oprichting der Nederlanden gemaakt, regeens verval met de mogelijke overgave van dat rijk, dat is met de erkenning van België als onafhankelijk staats door den koning, en nu de koning de Arnhemse Courant dien aangams een opzettelijk vertoog; dit had men moeten wederleggen; maar daartoe scheen men niet bij machte; men hield zich als hadde men het niet gelezen, en liet het onopgemerkt voorbijgaan, gelijk men waarschijnlijk ook zou gedaan hebben opzigten den brief van den heer DONKER CURTIUS, hadde die brief daartoe niet te veel ophef gemaakt en zelfs de opmerksomheid van vreemde dagbladen getrokken. Nu breekt men los tegen den vaderlandsche vriend, onbeschroomden man, en poegt zijne stellingen als iets excentrieks, iets paradoxaals voor te stellen, ten behoeve van het buitenland, waan de Arnhemse Courant of verboden is, of niet moeit doortogt vindt. Het *Handelsblad* weet zeer wel, dat de bepaling onzer grondwet, als vervallen, vrij algemeen is in Nederland, zelfs de koning het grootste gedeelte des rijks, waarvoor zij gemaakt was, als onafhankelijk staat erkent heeft; het *Handelsblad* weet zeer wel, dat dit geen personeel gevoel is van den heer DONKER CURTIUS; hoe kan het *Handelsblad* zich veroorzaken het alzo te stellen?*

De *Courant*, onder het opschrift: *De nieuwe grondwet*, het volgende: «...genoteerde tractaten met de mogendheden en België hebben... laatste voorwendel weggenomen; hetgeen er tegen de herziening... de hernieuwing van het contract tusschen... België; opstand was... mogelijk geworden; dit nam niet weg... waar zij nageleefd kon worden... konden de grondwet niet als vervallen beschouwen, hoërde voor het oogenblik aanwezige factische onmogelijkheid harer afhefving. Wel is waar, het contract was gesloten tusschen de ingezetenen van Noord- en Zuid-Nederland gezamenlijk en den prins van Oranje-Nassau; daarop koning der Nederlanden genaamd, en dat contract was daadzakenlijk vervallen tusschen de Zuid-Nederlanders en den koning; de positie der Noord-Nederlanders was dienvolgens niet meer dezelfde; zij zouden welligt niet zonder recht hebben kunnen zeggen: daar het contract — en zulks buiten onze schuld — niet geheel meer kan worden uitgevoerd, zoo begeeren wij een ander te maken.

«Gesteld een 100-tal werklieden verbonden zich gezamenlijk, onder zekere voorwaarden jegens eenen heer, om bepaalde werkzaamheden te verrichten; van die 100 krijgen er 60 geschil met den heer en weigeren hem verdere gehoorzaamheid; is de heer dan wel juridisch gerechtigd om van de overgeblevene 40 te vorderen dat zij de helft van het werk der 100 verrichten? Is hij volkomen gerechtigd om tot de 40 te zeggen: het contract bestaat nog tusschen ons?»

«In zeker opzigt ja, bestaat het contract nog ten volle; in zoo ver namelijk dat de heer van zijne zijde gebonden is om zijne daarbij aanvaarde verplichtingen naar te komen, wil hij de trouw gebleven niet van de hunne ontslaan; want slechts op voorwaarde dier verplichtingen werd hem gehoorzaamheid beloofd. Wilde hij echter, begeerde dat de volvoering des contracta, buiten zijne schuld, onmogelijk gemaakt was, en dat hij met de 40 overgeblevenen niet volbraken kon wat hij met de 100 beoogde, van zijne zijde het contract gebroken zien, of de 40 ontslaan uit zijne dienst — zoo zouden wij hem niet onbillijk te vinden, even als wij er niets in vinden zouden indien de 40 of eenigen der 40 zeiden: wij willen niet in uwe dienst, niet ieder afzonderlijk, maar 100 te samen; wij eischen, onder zekere voorwaarden gezamenlijk te dienen, wij

namen, verplichtingen op ons, wij stemden in zekere voorwaarden toe, om der grooten vereeniging wille; verdingen die wij niet op ons zouden hebben genomen, voorwaarden waarin wij niet zouden hebben toegestemd, met een kleiner getal. Laat ons dus, zoo gingendes onze heer zijn wilt, een nieuw contract maken.

«Deze redenering; meenden wij, wel is waar, behoorde niet toegepast te worden op de betrekking waarin de Noordelijke provinciën tot hunnen koning stonden, zoo lang nog slechts de afscheiding der zuidelijke factische bestond; anders zou men ook kunnen beweren, dat de momentanele opstand eener stad of gemeente, de momentanele bemagtiging door den vijand, waardoor voor het oogenblik de volvoering eener grondwetige bepaling onmogelijk gemaakt werd, die grondwet vervallen deed. Doch verschillend is het geval, nu de scheiding niet meer factisch, maar juridisch bestaat, nu de koning ze heeft erkent en bekrachtigd.»

«Daarmede verklaart de koning zelf sommige bepalingen der grondwet vervallen, voor altoos vervallen. De tegenwoordige koning der Nederlanden is (volgens zijne eigene verklaring) niet meer dezelfde koning der Nederlanden met welken de grondwet van 1815 werd aangegaan; de natie, die ze aanging, bestaat niet meer. Dit alles is juridisch erkend. Nu moet er een nieuw contract worden gesloten. Een nieuw contract; niet volgens de bepalingen van het vroegere, want dat vroegere was gemaakt voor andere omstandigheden, door eene andere natie en eenen anderen vorst; maar, als bestond dat vroegere niet, op de gewone oorspronkelijke wijze.

Niet te vreden echter van den heer DONKER CURTIUS uitsluitend een gevoel toe te schrijven, hetwelk een aanzienlijk gedeelte der natie met hem deelt, poogt het *Handelsblad* het staatsrechtelijk vraagpunt geheel te verwarren. Maar ons oordeel kan men geen voldoende bewijs leveren van de zwakheid zijner zaak.

Zie hier wat het *Handelsblad* in zijn nummer van 6 september schrijft: «Wat zou de heer DONKER CURTIUS, wat zou de gansche natie gezamenlijk België, geproclameerd had, dat de grondwet was komen te vervallen, en Z. M. alzo wederom was in het bezit getreden van de volheid des sovereynen gezags, aan hoogstdenzelfen in 1814 opgedragen? en waarom durft zich nu de heer DONKER CURTIUS opwerpen als prediker en voorstander van eenen coup d'état, dien hij, had de koning er aan durven denken, voorzeker als eene daad van willekeur en gewalt zou hebben bestreden? Denkt de heer DONKER CURTIUS dat het wederom volk zal vinden van een van deszelfs medeburgers, wat het land in rep en roer zou brengen indien de regering het durfde wagen.»

Wij nemen acte van deze laatste cursief gedrukte woorden. Wij nemen acte van de erkenning, van de bewering des *Handelsblads*, dat de proclamatie der sovereynheit thans het land in rep en roer zou brengen. De stemming der natie is dus, volgens het *Handelsblad*, gansch niet meer dezelfde die zij in 1814 was. Zeer opmerkelijke woorden vooral als men den mond in aanmerking neemt, waaraan zij zijn ontsnapt. — Doch dit vooralsnu daargelaten, gelijk mede die «volheid des sovereynen gezags, aan hoogstdenzelfen in 1814 opgedragen;» — en de verwarring aange-toond, welke het *Handelsblad* aangaande het vraagpunt scheppen wil.

Het *Handelsblad*, dan, vraagt: «Wat zou de heer DONKER CURTIUS, wat zou de gansche natie gezegd hebben, indien de koning, terstond na het sluiten des traktaats met België, geproclameerd had dat de grondwet regeens door dat traktaat was komen te vervallen, en Z. M. alzo wederom was in het bezit getreden van de volheid des sovereynen gezags, aan hoogstdenzelfen in 1814 opgedragen?» — Daargelaten de bevoegdheid van het ministeriele *Handelsblad*, om zulke ongerijmde conclusies in den mond van Z. M. te onderstellen, — antwoorden wij, dat die conclusie in geen deele kan worden gesteld tegenover degene, welke den heer DONKER CURTIUS trekt uit de bewering dat de grondwet vervallen is; den heer DONKER CURTIUS zegt: de grondwet is vervallen, dus moeten wij een nieuwe maken. Maar noch de heer DONKER CURTIUS, noch de heer VAN ORANJE-NASSAU; — hetgeen vervalt de opdracht der kroon aan den prins van ORANJE-NASSAU; — hetgeen in een zeker opzigt staat te boven de door het *Handelsblad* onderstelde conclusie; — de sovereynheit. De heer DONKER CURTIUS zegt: het contract van 1815 is vervallen, want het volk niet meer gebonden is geworden; derhalve laat ons een nieuw contract maken. Nu dat kan de koning zeker eveneens zeggen, gelijk nu de heer DONKER CURTIUS noch iemand uit de natie bewezen. Niemand zal

beweren, dat de koning op andere voorwaarden de kroon behoeft te behouden; het staat den koning volkomen vrij, nog voordeeliger voorwaarden te vragen; de koning kan zeggen: Ik begeer voor mij en mijne dynastie de volheid der soevereine magt, ik begeer autocraat der Nederlanden te wezen, of ik leg de kroon neder. Dat kan de koning zeggen. Maar de koning kan niet zeggen: De grondwet is vervallen; dus herneem ik eene andere magt dan die, welke mij door de grondwet is toegekend; en ik zal u dwingen die magt te gehoorzamen.

Dit kan de koning evenmin zeggen, als de natie zou kunnen zeggen: de grondwet is vervallen, dus willen wij dat gij op eene andere wijze over ons zult heerschen, dan die, welke ons grondwettig contract bepaald; en neemt gij er geen genoegen mede zoo zullen wij er u toe dwingen.

Die conclusie zou ongerijmd wezen; maar die conclusie zou staan tegenover degenen welke het Handelsblad indermondig van Majestät geliefde te zeggen. De koning zou kunnen zeggen: gij moet mij als soverainen gehoorzamen, als de natie zeggen kan, gij moet als soverein vorst over ons heerschen. En evenzeer als het Handelsblad beweerde, dat de natie thans de » volheid des soverainen gezags » aan den koning niet zou willen opdragen; evenzeer zouden wij durven beweren dat de koning die niet verlangt.

RUSLAND.

Ter aanvulling der bepalingen vervat in de ukase van 18 (30) juli 1838; heeft de keizer, op voorstel van den minister van openbaar onderwijs, de volgende bevelen gegeven betrekkelijk buitenlandsche boeken, die in de haven van Archangel worden ingevoerd, en den minister van onderwijs veroorloofd deze bevelen ook uit te strekken tot andere plaatsen waar geene censuur aanwezig is: 1°. Zoodra de tolbeambten bemerken, dat er zich onder de te Archangel ingevoerde waren ook boeken, teekeningen, kaarten, plannen, enz. bevinden, moeten zij zorg dragen dat de voorwerpen, na wettige bezigtiging, in afzonderlijke kisten, balen, pakken of anderszins gelegd, met het toezegel voorzien of geplombeerd worden, en dat de ontvanger, bij de ontvangst dier waren, zich schriftelijk verbindt dezelve onverwijld aan de hoofd-overheid der plaats ter hand te stellen. 2°. Bij de aankomst van reizigers, die boeken tot eigen gebruik bij zich hebben, moeten de tolbeambten er een volledig register van maken, en, terwijl zij de boeken ter beschikking der reizigers laten, verzoeken zij van hen eene schriftelijke verklaring dat zij de boeken aan de hoofd-overheid der plaats ter hand zullen stellen; het vervaardigde register wordt onverwijld de boeken, welke door het comité onder de verbodene worden gerangschikt, moeten weder naar het buitenland verzonden worden. 4°. De hoofd-overheid der plaats kan aan den vertooger, zonder aanvraag bij de censuur diegene der ingeleverde boeken teruggeven, wier gebruik bij vroegere beslissingen veroorloofd is; maar zij is verplicht hiervan aan de censuur kennis te geven. (Allg. Zeit.)

St. Petersburg, 31 aug. Z. M. de keizer heeft ons laatstleden dingsdag verlaten, en over Moskou de reis naar Borodino aanvaard. Hoogstdezelve wordt binnen twee of uiterlijk drie weken terug gewacht.

Sinds eenige dagen is Melle Tagliani van hare verloofreis teruggekeerd, en in de volgende week hervat zij, weder voor zeven maanden, hare voorstellingen. (Pr. St. Z.)

GRIEKENLAND.

Terwijl de heer Odell, een Engelsch reiziger, onlangs op eenen avond in de nabijheid van de bouwvallen van den tempel van Jupiter ging wandelen, werd hij door eenen hoop Grieksche soldaten aangevallen. De heer Odell verdedigde zich eenen tijdlang met zijnen stok, tot dat hij eenen zwaren sabellouw in den schouder bekwam. Inziende, dat hij, als hij langer bleef, ontwijfelbaar zoude vermoord worden, vlugte hij zoo snel als hij kon, en werd door de soldaten vervolgd. Het gelukte hem, de woning van een Griekschen gezant te bereiken. De soldaten begaven zich nu naar hunne wachposten, en eenige uren later viel het eenen officier in, hun arrest op te lossen, en de soldaten wederder wachposten te doen, en verscheidene huizen te plunderen, en nu deek aan de wachposten. Men sloeg alarm, en toen in de veldtochten de munitie opgeroepen, riepen deze: » weg met de Beijeren ». De Grieksche soldaten verscheen, waarvan er een gestorven is. Het op de veldtochten spoorde de soldaten en de rustverstoorders in verzekerde bewaaring. Zij verklaarden den staat weg, dat hun doel was, het land van Dr. Odell te bevruchten. Voor dezen was de heer Odell verkeerdelijk aangezien geworden, daar hij zeer sterk op den heer Wülfert gelijkt, en even zoo gekleed gaat.

OOSTENRIJK.

Weenen, 2 sept. De heden alhier aangekomen post uit Konstantinopel brengt geene gunstige berichten uit die hoofdstad mede, en bevestigt dus geenszins de geruchten omtrent eenen aanstaanden vrede, welke sedert kort alhier in omloop waren. De heer Anselm, secretaris bij het Fransche gezantschap, is naderijk van Alexandrië teruggekomen, en brengt het bericht mede, dat Mehmet Ali de hem gedaanen voorstellen had van de hand

gewezen, en op de invilliging van alle zijne vorderingen bleef aandringen. Stond men hem deze toe, dan was hij bereid, de Turksche vloot uit te leveren. Bijzonder hardnekkig bleef Mehmet Ali de afzetting van Chosrew-pacha vorderen.

PRUISSEN.

Berlijn, 3 sept. De Historisch-politische Blätter van Görres zijn onlangs in Pruisen verboden geworden. Sedert de afwijzing der uit Hannover aan de bondsvergadering gerigte petitie tot herstelling der staatsregeling van 1833, schijnt de belangstelling bij de Hannoversche constitutionele zaak te hebben toegenomen, doch de hoop op een vriendschappelijke oplossing der zaak meen en meer vervlogen te zijn. (Allg. Zeit.)

ENGLAND.

Londen, 7 sept. De nieuwe Iersche associatie, die de voorloopige maatschappij vervangt, heeft inzonderheid het houden van registers ten doel, waarop alle de verdere politieke hervormingen van Ierland wettelijk kunnen worden gebaseerd.

O'Connell heeft Dublin verlaten, en zag de laatste maal de rivier van de Rye op zijn landgoed Durrynane-Abbey doorbrengen. De voorzitter der werklieden in de Iersche hoofdstad heeft een adres aan hem ingeleverd, om te weten welke middelen zij moet aanwenden om de herroeping der unie te helpen bevorderen. Het antwoord daarop wordt nog te gemoet gezien. — Alhier ontvangen particuliere brieven van Konstantinopel, tot den 17den, stemmen daarin met van elders gegeven berichten overeen, dat Mehmet Ali, in weerwil der verzoeken van de gezanten der mogendheden, weigert de Turksche vloot terug te geven, vóór dat al zijne eischen ingestilligd zullen zijn. Men verwachtte dat deze weigering de blokkade van Egypte en het verbranden der genoemde vloot ten gevolge zou hebben, hoedanige maatregel den onderkoning zou kunnen roepen, om Ibrahim last te leggen op Konstantinopel aan te rukken.

Tegen de benoeming van den voormaligen minister van koophandel den heer P. Thomson, tot gouverneur-generaal van Canada, zijn bij den presiderenden minister bedenkingen ingediend door het christelijke genootschap van Noord-Amerikaansche kooplieden, en te Glasgow wordt al denzelfden geest door den handelsstand eene petitie aan H. M. ondertekend. De adressanten vermeenen, dat de bekende denkbeelden van den benoemden gouverneur-generaal, omtrent de koloniale belangen, zoodanig zijn, dat hij het vertrouwen der kolonisten niet zal kunnen genieten, en zij voeren tevens aan, dat dit vertrouwen, vooral in den tegenwoordigen toestand der koloniale zaken, noodig is, om den nog bestaanden band van vereeniging met de Britsche kroon-Britannië te behouden.

Het doel, met hetwelk lord Eglington, het vruchtige feest heeft aangevangen, is de eenheid van de bewoners der districten, in welke zijne goederen gelegen zijn; moet hem vroeger zoodanig getroffen hebben, dat hij ten einde daardoor kunnen worden te kunnen verbeteren, voornam een feest te geven, en dat op zulk eene grootsche schaal te ondernemen, dat daardoor ongeveer zes millioen francs in omloop gebragt zouden worden. Hij is daarin ten volle geslaagd. De voorbereidselen tot het toernooi, de stroom van nieuwsgierigen om het regeerde schouwspel te zien, hebben veel geld onder het volk verspreid; sommigen der ellendigste herten werden, slechts voor eenige dagen, tegen 20 schillingen (f 240) gehuurd.

Als eenen bedroevenswaardigen tegenhanger tot het toernooi, van lord Eglington, heeft het comité ter yening van de bevolking van Dublin, na te vergeefs het publiek te hebben aangespoord, om de armen ten behoeve der armen, waarvan de hoofdstad van Ierland vernielt, drie duizend vier honderd bedelaars bijeen te verzamelen, en in processie door de meest bezochte straten der hoofdstad te laten marcheren.

FRANKRIJK.

Parijs, 7 sept. Wederom heeft men door middel van de telegraaf belangrijke tijdingen uit Spanje. Zij bevestigen het teekenen van een tractaat tusschen Maroto en Espartero, waarbij de laatste zich verbindt, om met belangstelling bij de regering te zullen aandringen op het vervullen van het aanbod, in Parijs naar gedaan, om aan de Oosten het voornemen te laten, om de voormalige belasting of den graaf van Castor, van de bevrachting der verpligting om aan de ligting van een op de vijf man te voldoen, en het voorregt om, in zaken van hoog gewigt, vóór den grootregter, die te Valladolid zitting houdt, te regt te staan.

De heden alhier ontrangen berichten uit Konstantinopel, van den 23sten der vorige maand, behelzen niets belangrijks, omtrent den stand van zaken in het Oosten. Zij bevatten alleen de bevestiging van een vroeger medegedeelde, ten aanzien van de weigering van Mehmet Ali, om in de voorstellen der groote mogendheden te berusten. Ook wordt daarin gesproken van de aankomst te Konstantinopel van de stoomboot de Castor, met dépêches van de Fransche regering, welke betrekking moeten hebben, volgens sommigen, op de eertlange bijeenkomst van een Europeesch congres te Weenen, volgens anderen, op de aan de Porte te vragen magtiging, voor de Fransche en Engelsche vloeten tot den doortocht der Dardanellen.

Paris, 8 sept. Het gouvernement heeft de volgende telegrafische depeche bekend gemaakt:

Bayonne, 7 september, 1 ure.

De generaal, kommanderende de 20de militaire divisie, aan den minister van buitenlandsche zaken.

Don Carlos heeft zijn gansche hof en zijn ministerie weggezonden. Hij is te Decemberry teruggekomen. De hof de la Piscina Erro en eenige anderen zijn op Fransch grondgebied gearriveerd. De Navarresche bataljons plegen allerlei buitensporigheden. De generaal Moreno is gisteren te Urdach gefusilleerd.

De minister van binnenlandsche zaken heeft eene circulaire aan de prefecten en onder-prefecten der departementen aan de Spaansche grenzen gezonden, hem maatregelen voorschrijvende met opzigt tot de Spanjaarden, die men verwacht dat eerstdaags in groot getal over de grenzen de wijk zullen nemen.

Het bewind van Frankrijk heeft drie officieren naar Spanje gezonden, welke zich, met bijzondere instructiën, naar de hoofdkwartieren der constitutionele legers in Navarre, Arragon en Katalonie zullen begeven.

Paris, 9 sept. De Moniteur deelt de volgende telegrafische depeche mede:

Bayonne, 8 sept.

De generaal kommanderende de 20de militaire divisie, aan den president van den vredescongres.

Den 6sten zijn 50 hoofdofficieren en andere persónaliteiten behoorfende tot het hof van don Carlos, en 60 onderofficieren, benevens een groot aantal vroeger en de aartsbisschop van Cubo naar Aludes (Fransch grondgebied) komen vlieden; nog meer andere worden gewacht.

BELGIE.

Brussel, 8 sept. Uit Parijs vernemen wij en maken zulks met blijdschap aan lezeren bekend, dat het Fransche gouvernement geheel heeft afgezien van het plan, hetwelk de vlasspinnerijen niet zoo veel schrik had vervuld. De thans op de Belgische linnenstoffen bestaande rechten zullen geene verhooging ondervinden.

(Indep.)

Tot dus verre was de benoeming van den heer Falck, tot gezant der Nederlanden aan ons hof, niet officieel aangekondigd. Thans vernemen wij, dat die benoeming langs officiëlen weg aan ons gouvernement is kenelijk gemaakt.

(Indep.)

Onder de vreemde kunstenaars aan welke dezer dagen de Leopoldsorde verleend is, worden genoemd de vermaard geworden Daguerre van Parijs en de Nederlandsche kunstschilders Koekkoek en Schelfhout.

Antwerpen, 9 sept. Aan het ministerie van financiën wordt ijverig gearbeid ter beëindiging van de liquidatie der vorderingen tusschen Holland en België. Een der heeren commissarissen van de commissie te Utrecht is gisteren naar die stad verrokken met een aantal van 1500 geheel gereed gemaakte en geanalyseerde vorderingen van dien aard.

Amsterdam, 9 sept. Van eenigen advocaten bij de criminele rechtbank Almeda, die de weigering van den heeren griffier, dezer dagen aan de hof van justitie een adres is ingeleverd, waarbij Z. Exc. wordt verzocht mede te willen nemen, ten einde voortaan aan de verdedigers bij de criminele rechtbank inzagte worde verleend van de arresten en processen-verbaal der terechtzittingen.

Men ziet met belangstelling de beschikking van Z. Exc. omtrent dit gewichtig punt te ontmoet.

Gravenhage, 6 sept. Gisteren avond werd de koninklijke schouwburg in deze residentie voor het eerst met niet zamengeperst gaz, uit de fabriek van den heer Schouten alhier, verlicht, en leverde een heerlijk effect op, terwijl het aan de zaal van den schouwburg een geheel ander en fraai aanzien gaf; de toiletten in de onderscheidene loges kwamen daardoor bijzonder uit.

De Stads Courant deelt een koninklijk besluit mede houdende algemeene bepalingen, betrekkelijk de heffing van leges en expeditie-gelden bij de plaatselijke secretariën, waarbij onder anderen wordt vastgesteld, dat de bedoelde heffing in geen geval zal mogen uitgestrekt worden tot zoodaniger verrigtingen, welke niet als gunsten te beschouwen zijn, maar welker als daden van administratief recht, waarop de ingezetenen als zoodanig aanspraak hebben, terwijl de stedelijke raden zoo spoedig mogelijk de bestaande tariëven van secretarie-leges zullen herzien, en de herzieningen binnen den tijd van drie maanden te rekenen van den 29sten augustus af, aan het departement van binnenlandsche zaken moeten inzenden.

Het Journal de la Haye berigt, dat de beroemde pianist Thalberg in den loop der maand december in de Nederlanden verwacht wordt.

In het Weekblad van het regt leest men vernemen, dat de zaak van den gewezen stads ambtenaar te Leiden, donderdag den 26sten dezer voor het provinciaal gerechtshof van Holland Tweede Kamer, dienen zal. Men verzekert, dat dit de laatste zaak zal zijn, waarin de onder-voorzitter van het hof, Jhr. Mr. M. W. de Jonge van Campens Nieuwland, in hetzelfde zal nemen.

Naar men verzekert, zal het provinciaal hof van Holland, aansluitende aan eene algemeene vergadering houden tot het bevestigen, ingevolge art. 60 der wet op de R. O., van een zestal kandidaten tot verkiezing in de vorderende er in het hof ontstaan zal, ten gevolge der afwijking op 1° oktober plaatsende, van Jhr. Mr. M. W. de Jonge van Campens Nieuwland. De dezer maken lijst zal onmiddellijk, ter voldoening van bovengemeld art. 60 der wet op de R. O., aan de staten der provincie worden toegezonden, ten einde deze daarop zoodanig acht zullen kunnen slaan, als zij dienstig zullen oordeelen.

Naar men verzekert, zou er welhaast eene tweede vacature in het hof ontstaan, daar Mr. G. J. Jordens, raadshier in hetzelfde, zijn ontslag uit die betrekking moet hebben gevraagd.

Het is te wenschen, dat de staten eerlang buitengewoon zullen worden bijeengeroepen, om in deze vacature te voorzien, daar het geringe personeel van het hof niet toelaat, dat de openstaande plaatsen lang onvervuld blijven.

Gravenhage, 8 sept. Z. M. heeft vastgesteld, dat de tweede algemeene tienjarige volkstelling zal worden aangevangen op den 18den novembear, en zal moeten afgeleerd zijn voor den 31sten december vanstaande.

Gravenhage, 9 sept. De reorganisatie van de Nederlandsche landmagt is op handen. Bij eene missive van den 30sten der vorige maand heeft zijne excellentie de directeur-generaal van oorlog te dien einde de bevelhebbers der korpsen aangeschreven, om geene veranderingen in de kaders hunner onderhebbende korpsen te doen plaats vinden, zoodat er thans vooreerst geene onderofficieren of koporaals meer mogen worden benoemd of van het eene korps en onderdeel bij het andere overgeplaatst. De meest mogelijke bezuiniging zal het rigtsnoer der reorganisatie uitmaken; vereenvoudiging tevens het doel zijn. Ofschoon er van dezelve tot nog toe niets zekers is uitgelekt, zeggen sommigen toch, dat het getal afdeelingen infanterie weder op dezelfde sterkte, als voor de onlusten, zal worden gebracht, doch dat deze afdeelingen kleiner zullen zijn. Van de 8ste afdeeling infanterie, de grootste der armee, zouden of a. twee afdeelingen gevormd worden, waarvan het aanwezige flankerbataljon en het depôt, benevens het te Leeuwarden garnizoen houdende reservebataljon den naam van 8ste afdeeling infanterie zouden behouden, terwijl er van het 1ste, 2de en 4de bataljon derzelfde afdeeling welke bataljons te Breda garnizoen houden, eene nieuwe afdeeling zoude worden gevormd. De naam afdeeling zoude tevens voor dien van regiment worden vervangen. Voor de waarschijnlijkheid hiervan durven wij echter niet zoo goed instaan, als voor die van de ontbinding der militaire akademie te Breda, waarvan wij vroeger melding hebben gemaakt. — Voorts meent men, dat de afdeeling kurassiers n. 9 zoude ontbonden en bij de regimenten kurassiers n. 1 en 3 worden ingedeeld.

Men vernemt dat de heer Umbrove, geëmployeerde aan het departement van koloniën, is benoemd tot amanuensis der bijzondere commissie, (onlangs door Z. M. benoemd, en aan welke hoofd zich Mr. J. Scholten van Oud-Haarlem bevindt) belast met het daarstellen der vereischte ontwerpen, om de nieuwe Nederlandsche wetgeving voor Neerland-landje toepasselijk te maken, enz.

Haarlem, 9 sept. Van tijd tot tijd wordt de zwaren weg van hier naar Amsterdam, op verschillende wijzen, beproefd, en telken reize met de meeste voldoening. Heden heeft de stoomwagen de Snelheid, met zeven rijtuigen, den geheelen weg in den tijd van 19 a 20 minuten afgelegd.

Arnhem, 11 sept. Gisteren heeft het provinciaal gerechtshof van Gelderland uitspraak gedaan in de zaak van Jan van Vaen, Jacobus van Harp en Dirk Ladru, alle drie beschuldigd van diefstal bij nacht in eene bewoonde huizing met overklimming en inwendige braak, gepaard met moedwilligen manslag aan den 72-jarigen G. de Wildt, te Kuilenburg. — De drie beschuldigde zijn allen ter dood veroordeeld. Het vonnis zal te Kuilenburg aan de veroordeelden moeten worden voltrokken. — Na het uitspreken van het arrest hield de voorzitter van het hof eene indrukwekkende toespraak aan de veroordeelden, waarbij hij hen hun vroeger misdadig levensgedrag herinnerde, en bij het verzwaren van hante laatste euveldaad bepaalde. Aan Derk Ladru, die niet, even als zijne mede-veroordeelden, reeds vroeger wegens misdaad was gestraft, gaf de voorzitter veel nutzigt op de koninklijke gratie.

Mengelderik.

John O'Connell.

(Slot van N. 143.)

Men moge ons intusschen als een vurig sekten-ijveraar of als een groot partijloof, als staatsman of enthousiast, als parlements-redenaar of revolutionair beschouwen, — in alle geval zal men hem eene buitengewone kracht moeten toekennen, en wat bij die kracht inzonderheid opmerking verdient, is, dat zij een wezenlijk en innig democratisch bestanddeel behelst. O'CONNELL is reeds door zijne staatkundige positie in Ierland een natuurlijke vijand der aristocratie; hij kon natuurlijk de man van eene Iersche, katholieke bevolking zijn, ware hij niet de vijand der Engelsche oligarchie. Wel het behoort geen orgaan van het volksbelang en van den volkshatstogt, in geen land, zoo noodwendig de verbitterde vijand der hoogere klassen te wezen, als juist O'CONNELL; omdat er intusschen geen land op aarde is, waar er tusschen de aristocratie en het volk eene zoo scherpe, diepe en volstrekte scheiding bestaat, als in Ierland. Geen wonder dus, dat O'CONNELL in bestendigen strijd met de Iersche aristocratie leeft; en niets kan de aanvallen schorsen, welke zijn hartstogt hem ingeeft, en zijn verstand hem niet verbiedt. En even weinig wondering moet het baren, dat O'CONNELL, de afgod des volks, de hoogere standen der maatschappij gloeiende vijanden heeft. Er is wellicht geen man die zoo bemind en levendig zoo bemind wordt. De verbittering der aristocratie tegen hem is trouwens zoo natuurlijk; maar we den grooten heer in Ierland, die, die in stilte te haten, dien gedachten vijand uitart. Eens van de jaren van een openbaar gastmaal, noemde een lord, zinspelende op de jaarlijksche toelage, welke O'CONNELL van Ierland ontving, den bedelaar. Den volgenden dag verscheen O'CONNELL in de zaal, en zeide: »Ik heb u eenen nieuwen naam mede te deelen, namelijk de markies *** tegen mij rigtte, door zich te verdragen met den hof van bedelaar te geven, ik zou niet willen weten hoe het heet die heer mij zoo behandelt. Wat grond heb ik daarvoor, dat ik een inkomen, hetwelk ten minste de onkosten der schoolste zijner domeinen evenaart, opofferde, ten einde in staat te zijn, om mij nog volkomener aan de verdediging mijner medeburgers te wijden, en de beter te beschermen tegen eene aristocratie, die slechts poogt hen te

